

הסוכנות היהודית לארץ ישראל

משרד ההנהלה

בתשובה נא להזכיר:

02C 297

ת.ד. 92 - סל. 671

להלגרמות: "JEVAGENCY"

CODES: BENTLEY'S; RUDOLF MOSSE

המחלקה
המסמך
192/10/235

ירושלים, י"ז כסלו תרצ"ח
21.11.37

לכבוד

ה' ח. שורר,

מערכת "דבר",

ת ל - א ב י ב .

להיים שורר, שלום,

ההערות שכתבתי לזכאי הן מעט מזעיר שיש לי להעיר כמעט יום-יום, אין אני נפנה להעיר אלא לעתים רחוקות, אם אתה דורש קשר אמיץ הרי הוא יתבטא מצדי לא רק בהסברות למפרע אלא גם בהערות לאחור מעשה, ואם כל הערה שלי תגרוור אחריה בירורים מפורטים עם נימה ידועה של תרעומת על שבכלל הגעתי להעיר מה שהעירותי, כאשר במכתבך מ-17.11, הרי למותר לדבר על קשר.

זאת ראשית. שנית, "קשר אמיץ" מוכרח להיות הדדי. ידעתי היטב כי לא תמיד יכולה המערכת לשאול או להתייעץ בשלפון על ידיעה המגיעה לידיה. אולם אם "דבר" נמנע בקביעות מלשאול ומלהתייעץ - על כל פנים אין להשוות מבחינה זו את "דבר" עם "הארץ" - הרי הענין אינו כשורה (לפי העברית "המודרנית" צריך הייתי לאמר: אינו בסדר) וגם מבחינה זו אין לדבר על קשר אמיץ.

לעצם הענינים שאתה דן בהם יש לי להעיר:

1. לא נתכוונתי כלל לאמר שה"יגיעה" המיוחדת לגבי אותו עתון ערבי היא המחייבת יחס יותר חיובי לדבריו נגד האלמות. אדרבא, חששתי שמא "יגיעה" זו יכולה לשמש הצדקה ללגלוג, מתוך שהוא עושה זאת "שלא לשמה", ואמרתי כי גם אם יש כאן טובת-הנאה אין הלגלוג מוצדק באשר "אין לקורא אלא מה שעיניו רואות", מה שנתכוונתי להדגיש הוא שאין לדקדק עם חוזרים בתשובה אלא יש לברך על כל דרגה ודרגה של חזרה בתשובה. אגב, עוד קודם לכן הופיע באותו עתון מאמר שכותרתו היתה "האיסלאם והערביות שוללים את האלמות". שענתך ש"לא יכלת לדעת" כי אותו עתון פרסם את ההספד שלי ואת מאמר "דבר" על השטפון היא טענה משונה מאוד, מישהו ב"דבר" מחוייב היה לדעת זאת, כי הדברים נתפרסמו. מי שהגיש לך לפרסום את הקטע

./.

